

Artyści bez granic
Artists without borders
Paper no limit

ZBIGNIEW GRZYB | LEONARD KONOPELSKI | MAREK MAJEWSKI

rzeka dzieciństwa

2.07 – 1.09.2021

*

Ideą projektu **Artyści bez granic / Papier bez limitu** jest prezentacja twórczości artystów z różnych stron świata, niezależnie od miejsca ich zamieszkania, pochodzenia, przekonań politycznych czy religii. Jedynym kryterium jest wartość i oryginalność sztuki którą tworzą, a także prawda i siła przesłania. Chcielibyśmy, aby wystawy w kolejnych latach prezentowały twórczość artystów Unii Europejskiej, których łączy wybór papieru jako tworzywa swobodnej kreacji.

W dotychczasowych ośmiu wystawach pokazaliśmy: międzynarodową grupę artystów z EAA (European Artists Association) z Niemiec i zaproszonych gości (2005); 7. grafików belgijskich związanych z Międzynarodowym Centrum Graficznym im. Fransa Masereela w Belgii (2006); Grupę

13L z Barcelony zajmującą się kreowaniem w obszarze szeroko rozumianej sztuki książki (2007); grupę MIKOR z Miskolca / Węgry z wystawą Cultivated Land (2008); instalacje Grupy Urban District 16_11 z Nowego Sadu w Serbii (2009); czterech artystów grafików z Hämeenlinna w Finlandii z prezentacją Heavy Northern Light (2013); 9. Artystów z Grecji prezentujących wystawę Illusion / Illusion (2019), a w 2021 roku wystawę Iluzja / Illusion 10. Artystów z Polski w Patras / Grecja.

Organizatorzy

*

GRZYB | KONOPELSKI | MAJEWSKI

rzeka dzieciństwa

*... Toczy mnie jak kamień miasta wielki nurt
Toczy mnie jak kamień, jak mam wrócić na twój brzeg
Rzeko dzieciństwa
Gdzie mnie niesie coraz szybciej życia nurt
Giniesz z moich oczu, coraz dalej jesteś już
Rzeko dzieciństwa... **

San, rzeka dzieląca Przemyśl. Kto zna to miasto wie, że ten naturalny podział od dawna miał swoje tradycje, także w czasie, kiedy wysoki, drewniany płot oddzielał przez kilka lat starą część miasta od zasańskiej. Dziwna sprawa, ale przez kilka dalszych, powojennych dziesięcioleci a nawet i dzisiaj, ten abstrakcyjny w zasadzie, irracjonalny podział okazał się bardziej trwały niż można się było spodziewać.

Po tej stronie było znane LO zwane Słowakiem, ale na drugiej nie mniej ceniona Morawa. Tutaj mieliśmy Polonię, ale tam był Czuwaj. Tutaj jest Katedra, a tam Salezjanie. Tu Emdek, ale tam Pedek, czy Wudek, a także klub Niedźwiadek z bardzo dobrym (!) w tamtych czasach zespołem bigbitowym Przemyskie Niedźwiadki. Tam było oblegane panoramiczne kino Bałtyk, a tutaj Roma czy Olimpia. Po tej stronie Tatarska Góra, ale po drugiej Winna Góra. Tu mieliśmy odkryty basen na Polnej, a tam niewielką, ale zasłużoną krytą pływalnię w dawnym budynku łaźni itd. itd.

To, co nas tak naprawdę wtedy łączyło, to właśnie rzeka San. Latem po obu jej stronach, od wczesnych godzin porannych do późnego wieczora, spędzało tam wolny czas tysiące ludzi w każdym wieku – opalając się, pływając na byle czym, grając w siatkę i nogę. W zawsze zatłoczonej Stodole czy niezapomnianej Lazurowej trudno było znaleźć wolne miejsce. Słynne, kultowe miejsce jakim był w tym czasie tzw. Jaz czy Krasiczyn i całodzienny spływ pontonem czy kajakiem do Przemyśla dopełniały tamten niezapomniany krajobraz. Bywali tam dosłownie wszyscy...

Wydaje się, że w tym tłumie widywałem również Leonarda z bratem, Zbyszka, a chyba także Marka. Wprawdzie jak mówią pragmatyczni Czesi - *to se uz nevrati*, ale tamte lata na pewno miały wpływ na nas wszystkich. Pozostawiły po sobie niezatarte wrażenia, sytuacje i zdarzenia - coś, co pozostawia

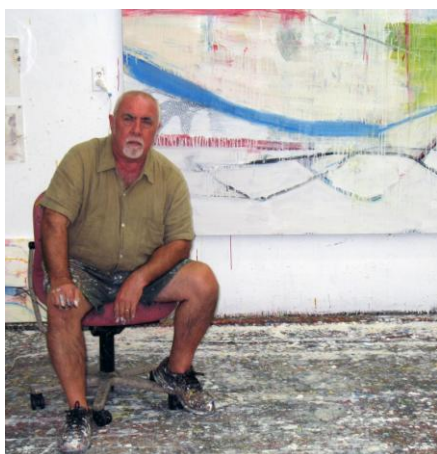
po sobie trwały ślad i wspomnienia do których wracamy w chwilach zadumy. To pewnego rodzaju sentymentalny powrót do naszego miasta nas Sanem, do tamtego czasu znad rzeki dzieciństwa... Zapraszam na wyjątkową wystawę trzech znakomitych artystów, trzy odmienne osobowości pochodzące z Przemyśla. Tutaj spędzili dzieciństwo, stawiali pierwsze kroki artystyczne w pobliskim jarosławskim plastyku. Stąd wyjechali na studia, a potem za wielką wodę. Pomimo upływu czasu są nadal aktywni twórczo i wystawiają swoje prace na całym świecie. Teraz są znowu z nami...

Janusz J. Cywicki / kurator

*„Rzeka dzieciństwa”, fragment tekstu utworu grupy Breakout, muzyka: Tadeusz Nalepa, słowa: Bogdan Loebel, 1972 (<https://youtu.be/omx8JjvvJvg>)

*

Zbigniew Grzyb

Urodził się w 1943 roku w Przemyślu. Obecnie mieszka i pracuje w Farmington w Stanach Zjednoczonych. Jest absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu oraz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jego prace eksponowane były na wystawach m. in. w Polsce, Włoszech, Turcji i Stanach Zjednoczonych. Znajdują się w zbiorach wielu galerii oraz w prywatnych kolekcjach.

Artysta tak mówi o swojej twórczości: *Gdy maluję, kieruję się instynktem malarskim, ideą bez końcowej wizji obrazu. Kontroluję proces do pewnego punktu, po którym obraz „tworzy się sam...”. Gdy uznaję, że każdy element obrazu stanowi całość, przerywam proces tworzenia. Moje malarstwo nie ma żadnej teorii, nie ma politycznego przesłania, kontekstu – istnieje tylko obraz. Linie same w sobie są odzwierciedleniem energii procesu tworzenia.*

Wystawy Indywidualne: 2011 - New Works: Branch/Sky Series, Real Art Ways, Hartford; Recent Works, The Landmark Gallery, Tarrytown, NY; 2010 - Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej, Przemyśl; The Radiant Line, Brick Walk Fine Art, West Hartford; 2009 - The Landmark Gallery, Tarrytown, NY; 2006 - Art in the Heart of the City, New Britain City Hall, New Britain; New Work,

Paesaggio at 100 Pearl, Hartford; 2004 - Recent Work, Paesaggio Gallery, West Hartford; 2002 - Recent Work, Paesaggio Gallery, West Hartford; 2001 - NEW/NOW, New Britain Museum of American Art, New Britain; 1999 - Works on Paper - A Ten Year Retrospective, Paesaggio Gallery, West Hartford; 1996 - Recent Paintings, Paesaggio Gallery, Canton; 1995 - Gateway Crossing: Black Paintings, Central Connecticut State University, New Britain; 1993 - Paesaggio Gallery, Hartford; 1991 - Inaugural Exhibition, Paesaggio Gallery, Hartford; 1989 - University of Connecticut Health Center, Farmington; 1986 - The Art Guild, Farmington; 1985 - Saltbox Gallery, West Hartford; 1983 - New Britain Museum of American Art, New Britain.

B.T., 2021 – akryl / papier, 100 x 70 cm

B.T., 2021 – akryl / papier, 100 x 70 cm

B.T., 2021 – akryl / papier, 100 x 70 cm

B.T., 2021 – akryl / papier, 100 x 70 cm

B.T., 2020 – akryl / papier, 100 x 70 cm

Leonard Konopelski

Malarz, grafik. Urodzony w Przemyślu w Polsce (1942). Ukończył studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (magister sztuki na kierunku grafika, 1973). Jako uznany przedstawiciel światowej sławy „Polskiej Szkoły Plakatu”, uważanej za najlepszą w dziedzinie nowoczesnej sztuki plakatu, Konopelski tworzył liczne plakaty filmowe i teatralne. Pracował również jako scenograf teatralny i kostiumograf oraz scenograf w polskim przemyśle filmowym. Odkąd w 1976 r. zamieszkał w Los Angeles, Konopelski intensywnie pracował jako dyrektor artystyczny i grafik (jego klientami byli m.in. Warner Bros., Warner Music, A&M Records, L.A. Gear, Los Angeles Rams i Mark Taper Forum). Tworzył również ilustracje do licznych krajowych publikacji i pełnił funkcję dyrektora artystycznego różnych programów telewizyjnych w Stanach

Zjednoczonych i w Kanadzie. W tym okresie nadal rozwijał się jako malarz i grafik, odnosząc sukcesy na wystawach zarówno w kraju, jak i za granicą.

Obecnie jego prace można znaleźć w wielu prywatnych i publicznych kolekcjach na całym świecie. Wysoko ceniony jako artysta, nauczyciel, wykładowca i profesor sztuki, przez ostatnie 17 lat Konopelski piastował stanowisko profesora nadzwyczajnego w Art Center College of Design w Pasadenie w stanie Kalifornia. Ponadto uczył grafiki w California Institute of the Arts (CalArt) w Valencia, na Uniwersytecie Stanu Kalifornia w Long Beach, na Uniwersytecie Stanu Kalifornia w Fullerton, w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i na Uniwersytecie Południowej Kalifornii w Los Angeles oraz pełnił funkcję gościnnego wykładowcy na Uniwersytecie w Ulsan w Korei Południowej, na Uniwersytecie Kansas i na Uniwersytecie Lubelskim (UMCS) w Polsce. Kilka przykładów jego ostatnich nagród to: Certificate of Design Excellence, Print's Regional Design Annual 2001, 2003; Zwycięzca: Graphis Annual Poster – 2004; Jury – 10. Międzynarodowe Biennale Plakatu Teatralnego, Polska, 2005; Jury – Międzynarodowe Biennale Plakatu Studenckiego, Polska, 2013.

20/21, 2020 - druk pigmentowy, 91,4 x 68,5 cm

Diagnostyk, 2021 - druk pigmentowy, 91,4 x 68,5 cm

Kamuflaż, 2021 - druk pigmentowy, 91,4 x 68,5 cm

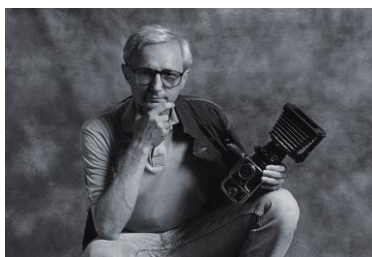

Maskarada się skończyła, 2021 - druk pigmentowy, 91,4 x 68,5 cm

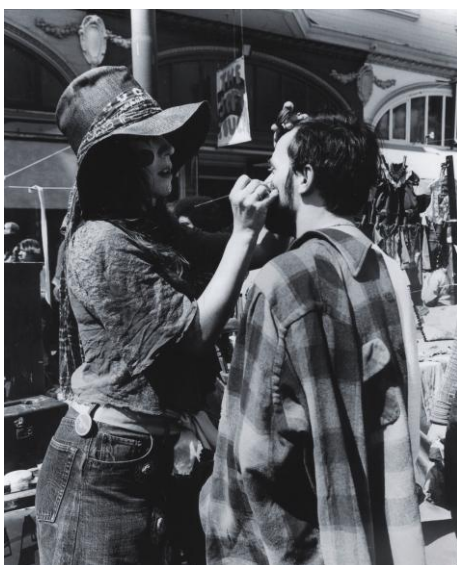
Szyf, 2021 - druk pigmentowy, 91,4 x 68,5 cm

Marek Majewski

Z wykształcenia plastyk, spędził 6 lat w Przemyślu i Jarosławiu gdzie chodził do szkoły plastycznej. Później skończył ASP w Warszawie w pracowni plakatu Henryka Tomaszewskiego. Zajmował się grafiką użytkową pracując w piśmie Jazz. W latach 70-tych emigrował do San Francisco. Spędził tam 12 lat i jako jedyny Polak współpracował ze znanym pismem rockowym Rolling Stone. W 1980 został fotografem i dyrektorem artystycznym San Francisco Magazine. Był też współtwórcą nowego artystycznego pisma Artbeat, gdzie pracował jako szef działu fotografii. Wykładał w Academy of Art. W 1982 r. zdobył złoty medal w międzynarodowym konkursie na plakat ONZ - UNISPACE 82. W 1988 przeniósł się do Detroit gdzie przez kilka lat był dyrektorem artystycznym miesięcznika Detroit Monthly, który rok później zdobył wyróżnienie na wystawie wydawniczej stanu Michigan. Pracował również w polonijnych środkach masowego przekazu jako dziennikarz i fotograf. Napisał kilka kryminałów w odcinkach dla prasy polonijnej osadzonych w realiach emigracyjnej codzienności. W 1995 r. wydał w Polsce książkę autobiograficzną „Koniak i Daktyle”, pozytywnie ocenioną przez znanego krytyka Krzysztofa Mętraka. W 1996 przyjechał do Polski na zaproszenie wydawcy „Twojego Stylu”, aby podjąć pracę szefa działu fotografii. Przeprojektował pismo „Uroda”, gdzie przez jakiś czas był dyrektorem artystycznym. W 2002 r. zaczął wykładać fotografię edytorską w International Academy of Design w Tampa USA.

Wydał wtedy po angielsku album fotograficzny Frisco On My Mind, pokazujący historyczną stolicę hippisów lat 70-tych. Ma być on dostępny po Polsku w wydawnictwie Azymut w formie E-booka, pod nowym tytułem Hotel Kalifornia.

Ashbury street fair mascara

Frisco GG, Park

Gość na kwasie

Kalif. Surfer

Frisco Harley Boy

*

ZAPRASZAMY